

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی تقصیر نابخشودنی زیان دیدگان ممتاز در حوادث رانندگی و کار

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی، دوره 22، شماره 85 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

حسن بادینی - دانشیار دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

فرناز فروزان بروجنی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

مواجهه با تقصیر نابخشودنی زیان دیدگان ممتاز یعنی آنها که تقصیر معمولی اشان قابل استناد نیست، اما تقصیر های نابخشودنی اشان قابل استناد است، این پرسش را مطرح می سازد که زیان دیده ممتاز حادثه رانندگی یا کار که تقصیر او در ایجاد حادثه، سبب انحصاری محسوب می گردد، در جبران خسارت چه نقشی دارد؟ طرح و توسعه اصطلاح «تقصیر نابخشودنی»، در حقوق فرانسه به عنوان گامی در جهت عدالت محسوب می گردد. بدین ترتیب، این مقاله به بررسی تطبیقی موضوع در حقوق فرانسه و مقایسه آن با نظام حقوقی ایران می پردازد. با تحلیل قوانین مختلف در نظام حقوقی ایران، به این نتیجه می رسد که در حوزه حوادث کار و رانندگی، در کنار اصل جبران خسارت و توجه به سیاست بازدارندگی، شایسته است قانونگذار و رویه قضایی نسبت به طرح و توسعه مفهوم مضیق تقصیر نابخشودنی زیان دیدگان ممتاز در شرایطی که تقصیر آنها علت منحصر حادثه تلقی می شود، اقدام نمایند. مفهومی که مانع از ادعای جبران کامل خسارت برای تنها مقصر حادثه می شود و در راستای تعادل و کارایی اقتصادی حائز اهمیت است.

کلمات کلیدی:

تقصیر نابخشودنی زیان دیده، جبران خسارت، حوادث رانندگی، حوادث کار، سیاست بازدارندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300538>

